काशकृत्स्नः । कातन्त्रास्तु '—छेदावहननेषु' इति ।
वसकः-सिका, विवसयिषकः-षिका ; वसयिता-त्री, विवसयिषिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिक**कलयति**वत् (176) ज्ञेयानि ।
क्तप्रत्यये निवसितम्[A] इति ।

(1580) "**वसु स्तम्भे**" (IV-दिवादिः-1214. अक. सेट्. पर.) [अ]

'**वस्यति स्तम्भने** वस्ते छादने वसयेद् वसेत्॥' (श्लो. 187) इति **देवः** ।

वासकः-सिका, वासकः-सिका, विवसिषकः-षिका, वावसकः-सिका ;
वसिता-त्री, वासयिता-त्री, विवसिषिता-त्री, वावसिता-त्री ;
वस्यन्-न्ती, वासयन्-न्ती, विवसिषन्-न्ती ; —
वसिष्यन्-न्ती-ती, वासयिष्यन्-न्ती-ती, विवसिषिष्यन्-न्ती-ती ; —
— वासयमानः, वासयिष्यमाणः, — वावस्यमानः, वावसिष्यमाणः ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि प्रातिस्विकरूपाणि विना भौवादिक**ग्रसति**वत् (440) ऊह्यानि ।

(1581) "**वस्क गत्यर्थः**" (I-भ्वादिः-101. सक. सेट्. आत्म.)

वस्ककः-स्किका, वस्ककः-स्किका, विवस्किषकः-षिका, वावस्ककः-स्किका ;
वस्किता-त्री, वस्कयिता-त्री, विवस्किषिता-त्री, वावस्किता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**गल्भति**वत् (389) ज्ञेयानि ।
क्विपि-वक्-वग्-वस्कौ-वस्कः ; इति विशेषः ।

(1581-A) "**वस्त अर्दने**" (X-चुरादिः-1683. सक. सेट्. आत्म.)

मैत्रेय-क्षीरस्वामि-माधव-दीक्षिताः 'बस्त' इत्येव पठन्ति । '**अर्दने** प्रेरणे' इति **काशकृत्स्नः** । **केचित्** 'वस्त' इति पठन्ति । **धातुकाव्यव्याख्याने** (3-34) **काशकृत्स्नीयेऽपि च वस्त** इति पाठ आदृतः ।

A. '.....सदोनिवसितं हरिं ययुरतूत्थिताङ्गाः क्रुधा ।' धा. का. 3-64

[अ] अयं दन्त्योष्ठयादिः इति **आत्रेयदेवपुरुषकारकारादयः** । **केचित्** बकारादिं पठन्ति । 'घसिस्तु सान्तेषु **वसिः** प्रसारिणी॥' (व्याघ्रभूतिकारिका 7-2-10) इत्यत्र बशादिरेव (बकारादिः) **बसिः** इति **काशिकायामुपात्त** इति **धातुवृत्तिः** । परं तु साम्प्रतं **वृत्तौ** '**वसिः**' इति दन्त्योष्ठयादिपाठ एवोपलभ्यते । **बस्त**शब्दस्तु बशादिव एव उपपन्नो भवतीत्यवधेयम् ।